EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.4.2023
COM(2023) 240 final

2023/0138 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om effektiv samordning af de økonomiske politikker og multilateral budgetovervågning og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Dette forslag indgår i en pakke og skal erstatte Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning af samordning af økonomiske politikker[1] (den forebyggende del af stabilitets- og vækstpagten). Det ledsages af et forslag til ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud[2] (den korrigerende del af stabilitets- og vækstpagten) og af et forslag til ændring af Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer[3]. Pakkens formål er således at reformere EU's finanspolitiske ramme.

I 2011, oven på erfaringerne fra den globale finanskrise og statsgældskrisen i euroområdet og som led i den såkaldte sixpack, blev forordning (EF) nr. 1466/97 ændret ved forordning (EU) nr. 1175/2011[4] og forordning (EF) nr. 1467/97 ændret ved forordning (EU) nr. 1177/2011[5], mens direktiv 2011/85/EU blev vedtaget.

Artikel 12a i forordning (EF) nr. 1466/97 indeholder en revisionsbestemmelse, i henhold til hvilken Kommissionen hvert femte år skal offentliggøre en rapport om anvendelsen af forordningen, hvori den foretager en evaluering af i) forordningens effektivitet og ii) fremskridtene med at sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med TEUF. Rapporten skal ledsages af et forslag til ændringer af forordningen, hvis det er relevant. I forbindelse med den gennemgang af rammen for økonomisk styring i EU, som blev indledt i februar 2020, foretog Kommissionen en evaluering af forordningen[6].

Gennemgangen af rammen for økonomisk styring i EU tog udgangspunkt i en omfattende høring af en lang række interessenter (EU-institutionerne, borgerne, nationale regeringer og parlamenter, arbejdsmarkedets parter, ikkestatslige institutioner og den akademiske verden). Den afslørede flere styrker, men også adskillige mangler ved rammen, navnlig en stadig stigende kompleksitet, behov for mere effektiv gældsnedbringelse, der hvor den er stor, og for opbygning af buffere til at modstå fremtidige chok samt behov for at ajourføre flere

---

1 EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1.
2 EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6.
3 EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41.
4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 12).
5 Rådets forordning (EU) nr. 1177/2011 af 8. november 2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 33).
6 Meddelelse fra Kommissionen – Evaluering af den økonomiske styring: Rapport om anvendelsen af forordning (EU) nr. 1173/2011, (EU) nr. 1174/2011, (EU) nr. 1175/2011, (EU) nr. 1176/2011, (EU) nr. 1177/2011, (EU) nr. 472/2013 og (EU) nr. 473/2013 og om formålstjenligheden af Rådets direktiv 2011/85/EU, (COM(2020) 55 final af 5.2.2020).

instrumenter og procedurer med henblik på at integrere erfaringerne fra de politiske svar på nyere økonomiske chok, herunder samspillet mellem reformer og investeringer inden for rammerne af genopretnings- og resiliensfaciliteten. Formålet med den foreslåede pakke, som dette forslag er en del af, er at afhjælpe disse mangler og tage hensyn til erfaringerne.

I meddelelsen af 9. november 2022 fremsatte Kommissionen sine retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU[7], som tager sigte på at sikre gældsholdbarhed og fremme bæredygtig og inklusiv vækst i alle medlemsstaterne. Retningslinjerne tager udgangspunkt i et større nationalt ejerskab, en enklere ramme og et øget mellemfristet fokus kombineret med en stærkere og mere sammenhængende håndhævelse. Retningslinjerne afspejlede også de bemærkninger, der blev modtaget i forbindelse med høringen i oktober 2021, hvor de øvrige EU-institutioner og alle centrale interessenter blev opfordret til at komme med deres syn på spørgsmålet[8].

På basis af konklusionerne fra gennemgangen af den økonomiske styring og høringen fra oktober 2021 og de retningslinjer, som Kommissionen fremsatte i meddelelsen af 9. november 2022, tager denne lovgivningspakke sigte på at forenkle EU's styringsramme (ved at anvende en enkeltstående operationel indikator i form af en nettoudgiftskurs og forenkle rapporteringskravene, navnlig ved at indføre en enkelt integreret helhedsorienteret mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag) og gøre den mere gennemskuelig og effektiv ved at sikre et større ejerskab og bedre håndhævelse, samtidig med at der gives plads til reformer og investeringer og til at nedbringe store offentlige gældskvoter på en realistisk, gradvis og holdbar måde. Den reformerede ramme vil således inden for rammerne af et styrket og mere effektivt europæisk semester hjælpe med at opbygge en grøn, digital og modstandsdygtig europæisk økonomi, der er rustet til fremtiden, og samtidig sikre holdbare offentlige finanser i alle medlemsstaterne. Reformforslagene er således tilpasset de højere og mere forskelligartede offentlige gældsniveauer, der er blevet observeret i flere år, samt behovet for at sikre betydelige investeringer i den grønne og den digitale omstilling, behovet for at sikre energisikkerhed og åben strategisk autonomi såvel som social og økonomisk modstandsdygtighed samt gennemførelsen af et strategisk kompas for sikkerhed og forsvar.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

I betragtning af omfanget af de ændringer, der skal til for at gennemføre Kommissionens retningslinjer af 9. november 2022 til reform af rammen for økonomisk styring i EU, er hensigten at erstatte forordning (EF) nr. 1466/97 med forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om effektiv samordning af de økonomiske politikker og multilateral budgetovervågning.

Formålet med de tre lovgivningsforslag er at skabe en reformeret ramme, der tager udgangspunkt i et mellemfristet sigte og bygger på nationalt ejerskab med det formål at tilvejebringe en troværdig og betydelig nedbringelse af gælden og fremme bæredygtig og

---

[7] Meddelelse fra Kommissionen – Meddelelse om retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring i EU (COM(2022) 583 final af 9.11.2022).

[8] Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene – Online public consultation on the review of the EU economic governance framework - Summary of responses - Final Report (foreligger ikke på dansk) (SWD(2022) 104 final af 28.3.2022).

inklusiv vækst. Den reformerede ramme for økonomisk styring bibeholder således stabilitets- og vækstpagtens grundlæggende målsætninger om budgetdisciplin og fremme af vækst og de underliggende bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Denne målsætning om sunde og holdbare offentlige finanser og fremme af vækst sikrer samtidig, at den reformerede ramme opfylder de vigtigste mål for finanspagten, som udgør afsnit III i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (TSSS)[9]. Andre elementer i den foreslåede lovgivning viderefører også finanspagtens substans. Denne forordning fokuserer på det mellemfristede sigte med udgangspunkt i landespecifikke gældsrelaterede udfordringer, og den afspejler således delvist kravet i finanspagten om konvergens hen imod mellemfristede budgetstillinger, der er foreslået under hensyn til landespecifikke udfordringer relateret til offentlig gæld (artikel 3, stk. 1, litra b), i TSSS). Ifølge finanspagten skal der med den strukturelle saldo som reference foretages en analyse af udgifterne eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden i forbindelse med den overordnede evaluering af overholdelsen (artikel 3, stk. 1, litra b), i TSSS), og denne analyse er også bibeholdt i denne forordning. Finanspagten giver under helt exceptionelle omstændigheder mulighed for midlertidige afvigelser fra den mellemfristede målsætning eller fra tilpasningsstien i retning heraf (artikel 3, stk. 1, litra c), i TSSS), hvilket også fremgår af denne forordning. Hvis der konstateres væsentlige afvigelser fra den mellemfristede målsætning eller tilpasningsstien i retning heraf skal der ifølge finanspagten træffes foranstaltninger til at korrigere disse afvigelser i løbet af en nærmere fastsat periode (artikel 3, stk. 1, litra e), i TSSS). På samme måde vil der ifølge den reformerede ramme skulle foretages korrektion af afvigelser fra den af Rådet fastsatte nettoudgiftskurs. Hvis afvigelserne resulterer i et underskud på over 3 % af BNP, vil der kunne blive indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud over for medlemsstaten. For medlemsstater med en gæld på over 60 % af BNP vil den gældsbaserede EDP blive styrket: Den vil fokusere på afvigelser fra nettoudgiftskursen og således træde i stedet for det nuværende gældsreduktionsmål (den såkaldte tyvendedelsregel), som indebar en alt for krævende finanspolitiske indsats. Ifølge finanspagten har de nationale uafhængige finanspolitiske institutioner ansvaret for at føre tilsyn med overholdelsen af reglerne, og bestemmelserne om disse tilsynsmyndigheders rolle og uafhængighed, som skulle præciseres i fælles principper foreslået af Kommissionen[10] i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i

---

[9] Med det formål at styrke budgetdisciplinen gennem hele konjunkturforløbet ratificerede 25 medlemsstater den 2. marts 2012 den mellemstatslige TSSS. Det fremgår af artikel 2, stk. 1, i TSSS, at den skal "anvendes og fortolkes af de kontraherende parter i overensstemmelse med de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, især artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union, og med EU-retten, herunder reglerne om procedure når det er nødvendigt at vedtage sekundær ret". I artikel 2, stk. 2, i TSSS nævnes det, at den skal "anvendes i det omfang, den er forenelig med de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, og EU-retten, Den griber ikke ind i Unionens beføjelser til at handle inden for den økonomiske union". Afsnit III i TSSS, "finanspagten", er bindende for de medlemsstater, der har euroen som valuta, og frivillig for de andre medlemsstater (artikel 1, stk. 2, og artikel 14, stk. 5, i TSSS). Det fremgår af artikel 16 i TSSS, at "senest inden fem år efter datoen for denne traktats ikrafttrædelse skal der på grundlag af en vurdering af erfaringen med dens gennemførelse tages de nødvendige skridt i overensstemmelse med traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med henblik på at indarbejde denne traktats indhold i Den Europæiske Unions retlige rammer".

[10] Se Meddelelse fra Kommissionen – Fælles principper for nationale finanspolitiske korrektionsmekanismer (COM(2012) 342 final af 20.6.2012).

TSSS, er nu blevet fuldt integreret i forslaget til ændring af direktiv 2011/85/EU. Finanspagten indeholder bestemmelser om, at Kommissionen og Rådet spiller en rolle i håndhævelsen (artikel 5 i TSSS), hvilket også fremgår af forslaget til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1467/97.

Fællestrækkene mellem finanspagten og den reformerede ramme for økonomisk styring er også en følge af gennemførelsen af finanspagten i national ret. De fleste kontraherende parter til TSSS har gennemført TSSS-bestemmelserne i national ret med en direkte forbindelse til den relevante EU-lovgivning[11]. Det gælder f.eks. den mellemfristede målsætning og konvergenskursen samt vurderingen af en væsentlig afvigelse eller bestemmelser om efterlevelse af de af Rådet fremsatte henstillinger (stammer alle fra forordning (EF) nr. 1466/97).

I betragtning af disse fællestræk kan den foreslåede reformerede ramme for økonomisk styring anses for at indarbejde indholdet af de finanspolitiske bestemmelser i TSSS i EU's retlige ramme, jf. artikel 16 i TSSS.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Forslaget indgår i en pakke, der tager sigte på en risikobaseret fælles EU-overvågningsramme, hvor der skelnes mellem de enkelte medlemsstater ved at tage hensyn til deres udfordringer relateret til offentlig gæld. Med pakken foretages der en ændring af EU's finanspolitiske ramme, idet finanspolitiske mål samt reform- og investeringsrelaterede mål integreres i en enkelt helhedsorienteret mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, som vil danne omdrejningspunktet for den nye ramme. Planen vil indeholde alle de reform- og investeringstilsagn, som medlemsstaterne afgiver for at tackle de udfordringer, der identificeres under det europæiske semester, herunder i de landespecifikke henstillinger. Nogle af disse reform- og investeringstilsagn kan give mulighed for en længere finanspolitisk tilpasningsperiode, forudsat at de tilsammen opfylder bestemte kriterier såsom at fremme vækst (det kan f.eks. være reformer til at håndtere udfordringerne relateret til befolkningens aldring, skabe et mere velfungerende arbejdsmarked og øge arbejdsudbuddet, fremme innovation og styrke færdigheder, skabe bedre rammevilkår for erhvervslivet[12], fjerne hindringer for det indre marked eller håndtere strategiske afhængighedsforhold), understøtte finanspolitisk holdbarhed (det kan f.eks. være pensionsreformer, reformer til at øge omkostningseffektiviteten ved de offentlige udgifter eller reformer til at forbedre skatteinddrivelsen) og stemme overens med Unionens generelle prioriteter som fastsat i bilag VI til den foreslåede forordning.

Den foreslåede forordning supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer[13], idet Rådet kan vedtage en henstilling, hvori det fastslås, at der består en uforholdsmæssigt stor ubalance, hvis en medlemsstat ikke gennemfører de reform- og investeringstilsagn, der er fastlagt i den mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske

---

11 https://economy-finance.ec.europa.eu/system/files/2017-02/c20171201_en.pdf.

12 God regeringsførelse og respekt for retsstatsprincippet, navnlig uafhængige og effektive retssystemer af høj kvalitet, velfungerende og effektive skattesystemer samt effektive insolvensregler og solide rammer for bekæmpelse af korruption og svig, er afgørende faktorer i den forbindelse.

13 EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25.

tiltag med henblik på at efterkomme de landespecifikke henstillinger, der er relevante inden for rammerne af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer. Hvis en medlemsstat er omfattet af en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, skal den i henhold til den foreslåede forordning desuden fremlægge en revideret mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, der vil udgøre den korrigerende handlingsplan efter forordning (EU) nr. 1176/2011.

Den foreslåede forordning supplerer også Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet[14]. Medlemsstater i euroområdet, der er omfattet af et makroøkonomisk tilpasningsprogram efter forordning (EU) nr. 472/2013, vil i hele programmets varighed være undtaget fra at skulle fremlægge en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag og årlige statusrapporter efter den foreslåede forordning. Samtidig vil de medlemsstater i euroområdet, der er genstand for skærpet overvågning efter forordning (EU) nr. 472/2013, skulle tage hensyn til Rådets henstillinger efter artikel 121, stk. 4, i TEUF ved eventuelle afvigelser fra nettoudgiftskursen.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Retsgrundlaget for denne retsakt er artikel 121, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Denne bestemmelse giver Europa-Parlamentet og Rådet mulighed for ved forordning efter den almindelige lovgivningsprocedure at vedtage nærmere bestemmelser for den multilaterale overvågning af medlemsstaterne, herunder til at indføre en multilateral procedure til overvågning af medlemsstaternes politik. Hovedformålet med artikel 121 i TEUF er at tilvejebringe samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker i lyset af deres indbyrdes afhængighed.

Artikel 121, stk. 6, i TEUF udgjorde retsgrundlaget for forordning (EF) nr. 1466/97, som erstattes af nærværende forslag. Formålet med dette forslag er nogenlunde det samme som med forordning (EF) nr. 1466/97, nemlig at sikre samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker og multilateral overvågning med henblik på at sikre overholdelsen af de ledende principper om prisstabilitet, sunde offentlige finanser og monetære forhold samt en holdbar betalingsbalance.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Forslaget tager sigte på en risikobaseret EU-overvågningsramme, hvor der skelnes mellem de enkelte medlemsstater ved at tage hensyn til deres udfordringer relateret til offentlig gæld. De nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag er omdrejningspunktet for den foreslåede ramme. De vil integrere finanspolitiske mål samt reform- og

[14] EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1.

investeringsrelaterede mål, herunder med henblik på at håndtere makroøkonomiske ubalancer hvor det er nødvendigt og gennemføre den europæiske søjle for sociale rettigheder, i en enkelt helhedsorienteret mellemfristet plan og dermed skabe en sammenhængende og strømlinet proces. Medlemsstaterne vil få større spillerum til selv at fastlægge deres nettoudgiftskurs, hvilket vil styrke det nationale ejerskab til deres finanspolitiske kurs. I lyset af de potentielle afsmittende virkninger mellem medlemmer af en økonomisk og monetær union er det samtidig det vigtigt, at planerne er forankret i en fælles EU-ramme inden for rammerne af det europæiske semester for at sikre multilateral overvågning af medlemsstaterne. Dette vil også sikre lige behandling af medlemsstaterne og overensstemmelse med Unionens prioriteter.

Forslaget er foreneligt med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. Dets formål, nemlig at sikre samordning af medlemsstaternes økonomier og multilateral budgetovervågning som krævet i TEUF, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på egen hånd og kan bedre nås på EU-plan.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er foreneligt med proportionalitetsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. Det går ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå instrumentets mål.

- **Valg af retsakt**

I henhold til artikel 121, stk. 6, i TEUF vedtages der forordninger.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Der blev offentliggjort tilbageskuende vurderinger af EU's ramme for økonomisk styring i februar 2020[15] og oktober 2021[16].

- **Høringer af interessenter**

Der er blevet afholdt omfattende høringer af interessenterne, som omfatter:

- En onlinehøring for at indhente interessenternes, civilsamfundets og borgernes synspunkter. Der blev offentliggjort en sammenfattende rapport af høringen i marts 2022.

---

15 Meddelelse fra Kommissionen – Evaluering af den økonomiske styring: Rapport om anvendelsen af forordning (EU) nr. 1173/2011, (EU) nr. 1174/2011, (EU) nr. 1175/2011, (EU) nr. 1176/2011, (EU) nr. 1177/2011, (EU) nr. 472/2013 og (EU) nr. 473/2013 og om formålstjenligheden af Rådets direktiv 2011/85/EU, (COM(2020) 55 final af 5.2.2020).

16 Meddelelse fra Kommissionen – EU's økonomi efter covid-19: betydning for den økonomiske styring (COM(2021) 662 final af 19.10.2021).

- Der har været afholdt dybtgående tematiske drøftelser med medlemsstaterne i Rådet (Økofin), Eurogruppen, Det Økonomiske og Finansielle Udvalg og Udvalget for Økonomisk Politik.

Der er taget hensyn til resultatet heraf i Kommissionens meddelelsen af 9. november 2022 om retningslinjer for en reform af rammen for økonomisk styring[17] og i nærværende forslag.

Efter vedtagelsen af meddelelsen af 9. november 2022 har Kommissionen forsynet medlemsstaterne med yderligere materiale om virkningerne af den foreslåede reform, og der har været yderligere drøftelser med medlemsstaterne i Rådet og med Europa-Parlamentet, som der også er blevet taget hensyn til i dette forslag:

- Europa-Parlamentet vedtog sine årlige rapporter om det europæiske semester den 15. marts 2023, som også fokuserede på reformen af EU's ramme for økonomisk styring og det fremtidige europæiske semester.
- Rådet (Økofin) vedtog konklusioner om retningslinjerne for en reform af rammen for økonomisk styring i EU den 14. marts 2023, og retningslinjerne blev godkendt af Det Europæiske Råd den 23-24. marts 2023.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget er omfattet af en undtagelse fra kravet om konsekvensanalyse på grund af i) manglen på løsningsmuligheder, da EU's finanspolitiske ramme fastsætter grænser for revisionen, og ii) et fokus på målrettede ændringer, der iii) ikke resulterer i en stigning i medlemsstaternes indberetningspligt og iv) bygger på indsamlet dokumentation inden for den senere tid offentliggjort som arbejdsdokumenter og meddelelser udarbejdet mellem 2020-2022.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen virkninger for rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Dette forslag har ingen virkning for EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Den foreslåede forordning kræver ikke foranstaltninger til at lette gennemførelsen heraf. Genstanden for denne lovgivningsmæssige foranstaltning indebærer ikke nogen gennemførelsesudfordringer for medlemsstaterne.

---

[17] COM(2022) 583 final.

Den foreslåede forordning forenkler rapporteringskravene for medlemsstaterne ved at indføre en enkeltstående operationel indikator i form af en nettoudgiftskurs og ved at indføre en enkelt helhedsorienteret og integreret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, som erstatter medlemsstaternes stabilitets- eller konvergensprogrammer og nationale reformprogrammer.

Den foreslåede forordning indeholder en revisionsbestemmelse i artikel 36, i henhold til hvilken Kommissionen hvert femte år vil offentliggøre en rapport om anvendelsen af forordningen. Rapporten vil indeholde en gennemgang af i) forordningens effektivitet, navnlig hvorvidt bestemmelserne om beslutningstagning er tilstrækkelig robuste til at sikre, at den offentlige gæld bringes på en nedadgående kurs eller fastholdes på et forsvarligt niveau; ii) fremskridtene med at sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med TEUF.

For at sikre, at medlemsstaterne gennemfører den reviderede EU-styringsramme, består et af reformens vigtigste elementer i at øge det nationale ejerskab. Dette vil ske gennem en bedre integration af kravene i den fælles EU-ramme i den nationale politiske debat og udvide de uafhængige finanspolitiske institutioners rolle ved at inddrage dem i overvågningen af medlemsstaternes gennemførelse af deres mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag. Kommissionen vil desuden undersøge mulighederne for at styrke Det Europæiske Finanspolitiske Råds rolle[18], idet Kommissionen dog bevarer den traktatfæstede overvågningsrolle. Det Europæiske Finanspolitiske Råd har i dag til opgave at evaluere gennemførelsen af EU's finanspolitiske ramme, navnlig den horisontale sammenhæng, mulige tilfælde af alvorlig manglende overholdelse og hensigtsmæssigheden af den finanspolitiske kurs. Det rådgiver Kommissionen i disse spørgsmål og om, hvilke politiske løsningsmuligheder den kan tage i brug i henhold til stabilitets- og vækstpagten, hvis den konstaterer en trussel mod ØMU'ens rette virkemåde. Det samarbejder også med nationale uafhængige finanspolitiske institutioner for at udveksle bedste praksis og fremme en fælles forståelse. Det Europæiske Finanspolitiske Råd kunne f.eks. få til opgave at bidrage til den periodiske evaluering af den reformerede ramme og fremsætte vurderinger af gennemførelsen af centrale elementer af det reformerede styringssystem. Det kunne også fremsætte en udtalelse, der kunne danne grundlag for Rådets beslutning om at aktivere (eller forlænge) den generelle undtagelsesklausul.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I kapitel 1 (artikel 1 og 2) i den foreslåede forordning præsenteres forordningens formål, som navnlig er at fastsætte detaljerede regler om indholdet, forelæggelsen, undersøgelsen og overvågningen af nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag. Samtidig defineres de vigtigste begreber i forordningen.

Kapitel 2 (artikel 3 og 4) i den foreslåede forordning indeholder reglerne vedrørende det europæiske semester. Der indføres en finanspolitisk EU-ramme i det europæiske semesters overvågningsforløb. Det fastsættes også, at medlemsstaterne skal tage hensyn til Rådets

[18] Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1937 af 21. oktober 2015 om oprettelse af et uafhængigt rådgivende europæisk finanspolitisk råd (EUT L 282 af 28.10.2015, s. 37).

vejledning, og der opstilles en liste over de retlige instrumenter, der kan tages i brug, hvis en medlemsstat undlader dette.

Kapitel 3 (artikel 5-8) i den foreslåede forordning fokuserer på den tekniske kurs, som Kommissionen fastsætter for de medlemsstater, hvis offentlige gæld overstiger 60 % af BNP, eller hvis offentlige underskud overstiger 3 % af BNP.

Kapitel 4 (artikel 9-19) i den foreslåede forordning fastsætter processen for de mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag. I disse artikler indføres en forpligtelse for medlemsstaterne til at forelægge en mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, målsætningerne for den tekniske dialog mellem Kommissionen og medlemsstaterne forud for forelæggelsen af planerne, indholdet af og kravene til planerne, betingelserne og kriterierne for at forlænge tilpasningsperioden samt proceduren for Kommissionens vurdering af planen og for Rådets godkendelse. Samtidig fastlægges betingelserne for, hvornår Rådet kan anmode en medlemsstat om at forelægge en revideret plan, og hvornår Rådet kan foreslå en revision af den af Rådet godkendte nettoudgiftskurs, hvis medlemsstaten ikke overholder kravene vedrørende forelæggelse af en revideret plan eller undlader at gennemføre de reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden.

I kapitel 5 (artikel 20-25) i den foreslåede forordning fastlægges overvågningsprocessen for de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, samt hvad der sker i tilfælde af en væsentlig risiko for afvigelse fra nettoudgiftskursen. Medlemsstaterne skal forelægge årlige statusrapporter, og Kommissionen vil overvåge gennemførelsen af nettoudgiftskurserne, bl.a. gennem oprettelsen af en kontrolkonto. Artiklerne fastsætter også de nationale uafhængige finanspolitiske institutioners rolle i overvågningsforløbet og fastlægger betingelserne for, hvornår den generelle undtagelsesklausul eller en landespecifik undtagelsesklausul kan aktiveres.

I kapitel 6 (artikel 26-29) i den foreslåede forordning fastlægges betingelserne for, den økonomiske dialog mellem institutionerne og medlemsstaterne, herunder nødvendigheden af at underrettet Europa-Parlamentet om anvendelsen af forordningen, "følg-eller-forklar"-reglen og muligheden for, at Europa-Parlamentet udveksler synspunkter med en medlemsstat i tilfælde af en væsentlig risiko for afvigelse fra nettoudgiftskursen.

I kapitel 7 (artikel 30) i den foreslåede forordning fastsættes samspillet med forordning (EU) nr. 1176/2011, idet det kræves, at der tages hensyn til iværksættelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, hvis en medlemsstat ikke overholder sine reform- og investeringsforpligtelser inden for rammerne af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer, der er fastsat i den mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag. Det fastsættes også, at når der indledes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud efter forordning (EU) nr. 1176/2011, skal medlemsstaten forelægge en revideret mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, som vil fungere som den korrigerende handlingsplan efter nævnte forordning.

I kapitel 8 (artikel 31) i den foreslåede forordning fastsættes samspillet med forordning (EU) nr. 472/2013. Medlemsstater i euroområdet, der er omfattet af et makroøkonomisk tilpasningsprogram, fritages for at forelægge en mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag og en årlig statusrapport, mens medlemsstater i euroområdet, der er genstand for skærpet overvågning, skal tage hensyn til Rådets henstillinger efter artikel 121, stk. 4, i TEUF i tilfælde af en afvigelse fra nettoudgiftskursen.

Kapitel 9 (artikel 32 og 33) i den foreslåede forordning giver Kommissionen beføjelse til ved delegerede retsakter at foretage ændringer af bilagene (undtagen bilag I) og fastlægger betingelserne for, hvornår Kommissionen kan udøve denne beføjelse.

Kapitel 10 (artikel 34-38) i den foreslåede forordning fastlægger de almindelige bestemmelser for den foreslåede forordning med hensyn til dialog med medlemsstaterne og missioner til medlemsstaterne, revisionsbestemmelsen, ophævelsen af forordning (EF) nr. 1466/97 og ikrafttrædelsen.

Bilag I-VII til den foreslåede forordning indeholder følgende elementer: kriterierne for fastsættelse af den mellemfristede tekniske kurs for medlemsstater, hvis offentlige gæld overstiger 60 % af BNP, eller hvis offentlige underskud overstiger 3 % af BNP; de oplysninger, som medlemsstaterne skal forelægge i deres mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag; de oplysninger, som medlemsstaterne skal forelægge i de årlige statusrapporter; anvendelsen af kontrolkontoen; metoden til Kommissionens troværdighedsvurdering; listen over Unionens generelle prioriteter; og rammen for vurdering af de reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden.

2023/0138 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om effektiv samordning af de økonomiske politikker og multilateral budgetovervågning og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank(fodnote),

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Samordningen inden for Unionen af medlemsstaternes økonomiske politikker som foreskrevet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bevirker, at de ledende principper om stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.

(2) Stabilitets- og vækstpagten, som oprindeligt bestod af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97[19] og Rådets forordning (EF) nr. 1467/97[20], begge af 7. juli 1997, samt Det Europæiske Råds resolution om stabilitets- og vækstpagten[21] af 17. juni 1997, bygger på målsætningen om sunde og holdbare offentlige finanser som et middel til at styrke forudsætningerne for prisstabilitet og for stærk bæredygtig vækst understøttet af finansiel stabilitet, og støtter dermed opfyldelsen af Unionens målsætninger om bæredygtig og inklusiv vækst og beskæftigelse.

(3) Rammen for finanspolitisk styring, som er genstanden for denne forordning, er en del af det europæiske semester, som også omfatter samordning og overvågning af medlemsstaternes bredere økonomiske og beskæftigelsesmæssige politikker i overensstemmelse med artikel 121 og 148 i TEUF.

(4) Det er vigtigt at inddrage arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer og andre relevante interessenter i det europæiske semester for at sikre ejerskab og gennemsigtig og inklusiv politikudformning.

---

[19] Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1).

[20] Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

[21] Det Europæiske Råds resolution om stabilitets- og vækstpagten Amsterdam, den 17. juni 1997 (EFT C 236 af 2.8.1997, s. 1).

(5) Unionens ramme for økonomisk styring bør tilpasses for bedre at tage hensyn til det forhold, at budgetstillingerne, udfordringerne relateret til offentlig gæld og de øvrige sårbarheder i medlemsstaterne bliver stadig mere forskelligartede. Den stærke politiske reaktion på covid-19-pandemien var yderst effektiv med hensyn til at afbøde krisens skadelige økonomiske og sociale virkning, men krisen resulterede i en kraftig stigning i gældskvoterne i den offentlige og den private sektor, hvilket understreger betydningen af at nedbringe gældskvoterne til et forsvarligt niveau på en gradvis, holdbar og vækstfremmende måde og rette op på makroøkonomiske ubalancer, samtidig med at der tages behørigt hensyn til beskæftigelsesmæssige og sociale målsætninger. Samtidig bør Unionens ramme for økonomisk styring tilpasses, så den kan hjælpe med at håndtere de mellem- og langsigtede udfordringer, Unionen står over for, bl.a. opnåelse af en retfærdig digital og grøn omstilling, herunder klimaloven[22], sikring af energisikkerhed og åben strategisk autonomi, håndtering af demografiske ændringer, styrkelse af den sociale og økonomiske modstandsdygtighed og gennemførelse af det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar, som alle kræver reformer og et vedvarende højt niveau af investeringer i de kommende år.

(6) Unionens ramme for økonomisk styring bør sætte gældsholdbarhed og bæredygtig og inklusiv vækst i centrum, og der bør derfor differentieres mellem medlemsstaterne ved at tage hensyn til deres udfordringer relateret til offentlig gæld og give mulighed for en landespecifik finanspolitisk udvikling.

(7) Den procedure for multilateral overvågning, der er fastsat i artikel 121, stk. 2, 3 og 4, og artikel 148, stk. 4, i TEUF bør tjene til i overensstemmelse med mere detaljerede regler at overvåge alle aspekter af den økonomiske og beskæftigelsesmæssige udvikling i hver medlemsstat og i Unionen. Det omfatter afsløringen af makroøkonomiske ubalancer samt forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1174/2011[23] og (EU) nr. 1176/2011[24]. Medlemsstaterne bør med henblik på overvågningen af denne økonomiske og beskæftigelsesmæssige udvikling fremlægge oplysninger i form at mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag.

(8) Der bør derfor fastlægges detaljerede regler vedrørende indholdet, forelæggelsen, undersøgelsen og overvågningen af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag for at fremme gældsholdbarhed og bæredygtig og inklusiv vækst i medlemsstaterne samt forhindre, at der opstår uforholdsmæssigt store offentlige underskud gennem planlægning på mellemlang sigt.

---

22 Den europæiske klimalov indeholder et mål om klimaneutralitet i hele Unionen senest i 2050 og kræver, at EU-institutionerne og medlemsstaterne gør fremskridt med hensyn til at øge tilpasningsevnen, hvilket kræver betydelige offentlige investeringer til at mindske klimaændringernes negative socioøkonomiske virkninger i EU og medlemsstaterne, herunder de negative virkninger for vækst og finanspolitisk holdbarhed.

23 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1174/2011 af 16. november 2011 om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 8).

24 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25).

(9) De nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag bør samle den enkelte medlemsstats finanspolitiske reformer, strukturreformer og investeringstilsagn, og de bør danne omdrejningspunktet for Unionens ramme for økonomisk styring. Hver medlemsstat bør forelægge en mellemfristet plan, der fastlægger landets finanspolitiske kurs samt prioriterede reform- og investeringstilsagn, som tilsammen sikrer en vedvarende og gradvis gældsnedbringelse samt bæredygtig og inklusiv vækst, idet det undgås at føre en procyklisk finanspolitik, samt bredere reform- og investeringstilsagn, herunder relateret til den grønne og den digitale omstilling, social og økonomisk modstandsdygtighed og gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder. I genopretnings- og resiliensfacilitetens levetid[25] bør der tages behørigt hensyn til de tilsagn, der er givet i de nationale genopretnings- og resiliensplaner.

(10) Midlerne under samhørighedspolitikken er også synkroniseret med det europæiske semester. Disse udgør den langsigtede investeringspolitik under EU-budgettet, og der bør derfor også tages behørigt hensyn til investeringer og reformer under samhørighedspolitikken ved udarbejdelsen af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag. Hver medlemsstat bør desuden redegøre for, hvordan den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag vil sikre overensstemmelse med udgifterne til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af EU-indtægter, og relevant national medfinansiering.

(11) Forud for fremlæggelsen af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag bør der føres en teknisk dialog med Kommissionen for at sikre overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning. Rådet bør på grundlag af en henstilling fra Kommissionen fastsættes nettoudgiftskursen og godkende reform- og investeringstilsagnene, herunder eventuelle tilsagn, der lægges til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden.

(12) For at forenkle Unionens finanspolitiske ramme og øge gennemsigtigheden bør en enkeltstående operationel indikator forankret i gældsholdbarhed tjene som grundlag for fastsættelse af den finanspolitiske kurs og gennemførelse af den årlige finanspolitiske overvågning for hver medlemsstat. Denne enkeltstående operationelle indikator bør være baseret på nationalt finansierede primære nettoudgifter, dvs. udgifter fratrukket diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden og eksklusive renteudgifter samt konjunkturbestemte arbejdsløshedsudgifter og udgifter til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af indtægter fra EU-midler. Denne indikator er møntet på makroøkonomisk stabilisering, da den ikke påvirkes af de automatiske stabilisatorers virkning, herunder udsving i indtægter og udgifter, som ligger uden for regeringens direkte kontrol.

(13) For at vejlede medlemsstater i udarbejdelsen af deres mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag bør Kommissionen foreslå en teknisk kurs med udgangspunkt i den finanspolitiske minimumstilpasning, der bringer medlemsstatens gældsudvikling på en troværdigt nedadgående kurs eller fastholder den på et

---

[25] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

forsvarligt niveau. Denne kurs bør også sikre, at den offentlige gældskvote ved udgangen af planlægningsperioden er faldet til under det niveau, den lå på året før starten af den tekniske kurs. Holdbarheden af denne gældsreduktion bør være resultatet af en hensigtsmæssig finanspolitik.

(14) Den tekniske kurs, som foreslås af Kommissionen, bør ligeledes sikre, at det offentlige underskud nedbringes til og fastholdes under referenceværdien på 3 % af bruttonationalproduktet (BNP).

(15) For at vurdere, om der hen imod slutningen af den fireårige gennemførelsesperiode for den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag er behov for yderligere tilpasning, bør Kommissionen revurdere situationen og foreslå en ny teknisk kurs, hvis medlemsstatens offentlige gæld fortsat overstiger referenceværdien på 60 % af BNP eller dens offentlige underskud fortsat overstiger referenceværdien på 3 % af BNP.

(16) I hver national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag bør det angives, på hvilket stadie i de nationale procedurer den befinder sig, navnlig om planen er blevet fremlagt for det nationale parlament, og om den er blevet godkendt af parlamentet. Den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag bør også indeholde oplysninger om, hvorvidt det nationale parlament har haft mulighed for at drøfte Rådets henstilling om den foregående plan og eventuelle andre rådshenstillinger eller -afgørelser eller advarsler fra Kommissionen.

(17) Hvis medlemsstaterne i deres mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag anvender antagelser, som afviger fra Kommissionens standardramme for mellemfristede fremskrivninger, bør de redegøre åbent herfor og begrunde dette med solide økonomiske argumenter.

(18) Eftersom medlemsstaterne kan stå over for øgede omkostninger ved slutningen af deres mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, f.eks. aldringsomkostninger eller en ugunstig udvikling i renten i forhold til væksten, bør de sikre, at den samlede saldo ved udgangen af tilpasningsperioden er tilstrækkelig til at sikre, at underskuddet holdes varigt under referenceværdien på 3 % af BNP.

(19) For at muliggøre en passende interaktion mellem den fælles EU-ramme og de nationale budgetrammer bør Kommissionen udelukkende basere sine antagelser på udviklingen i nationalt finansierede primære nettoudgifter. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte deres nationale budgetmålsætninger ud fra en anden indikator, såsom den strukturelle saldo hvis dette er påkrævet i henhold til deres nationale budgetramme.

(20) Kommissionen bør ved sin vurdering af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag navnlig undersøge troværdigheden af de makroøkonomiske og finanspolitiske antagelser, hvis de afviger fra dem, der ligger til grund for den tekniske kurs. Navnlig bør gældsfremskrivningerne ved en uændret politik, som skal medtages i planen, stemme overens med og nogenlunde svare til Kommissionens fremskrivninger.

(21) For at sikre gennemførelsen af de mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag bør Kommissionen og Rådet inden for rammerne af det europæiske semester overvåge gennemførelsen af de reform- og investeringstilsagn, der fastlægges i planerne, på grundlag af de årlige statusrapporter, som medlemsstaterne forelægger, og i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 121 og 148 i TEUF. Med henblik herpå bør de indgå i en dialog med Europa-Parlamentet inden for rammerne af det europæiske semester.

(22) For at sikre en mere gradvis gældsnedbringelse kan tilpasningsperioden forlænges med højst tre år, hvis medlemsstaten understøtter sin plan med et sæt verificerbare og tidsbestemte reformer og investeringer, der samlet set fremmer vækst, støtter finanspolitisk holdbarhed, understøtter Unionens generelle prioriteter, efterkommer relevante landespecifikke henstillinger, der er rettet til medlemsstaten inden for rammerne af det europæiske semester, og efterkommer de landespecifikke investeringsprioriteter, uden at føre til nedskæringer i andre nationalt finansierede offentlige udgifter under tilpasningsperioden for at sikre, at investeringerne får makroøkonomisk virkning, og undgå at udelukke andre investeringsprioriteter.

(23) For at sikre en retfærdig og gennemsigtig proces bør reform- og investeringstilsagnene vurderes ud fra en fælles EU-ramme. I genopretnings- og resiliensfacilitetens levetid kan de tilsagn, der er givet i de nationale genopretnings- og resiliensplaner, indgå i vurderingen af anmodningen om en forlængelse af tilpasningsperioden, hvis det er relevant. De reformer og investeringer, der lægges til grund for en forlængelse af den finanspolitiske tilpasningsperiode, bør stå mål med omfanget af udfordringer relateret til offentlig gæld som konstateret i den seneste Debt Sustainability Monitor-undersøgelse og med udfordringerne for væksten på mellemlang sigt i medlemsstaten. For de medlemsstater, hvor udfordringerne relateret til offentlig gæld er forbundet med væsentlige udfordringer for væksten på mellemlang sigt, forventes reformerne og investeringerne også at afhjælpe hindringer for vækst på mellemlang sigt.

(24) De reform- og investeringstilsagn, der fastlægges i den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, bør være tilpasset til Unionens generelle prioriteter. Reform- og investeringstilsagnene bør også passe ind i de nationale strategier, som de pågældende medlemsstater fremlægger med henblik på at opfylde de relevante EU-prioriteter. I genopretnings- og resiliensfacilitetens levetid bør der af hensyn til den politiske sammenhæng foretages krydshenvisninger til genopretnings- og resiliensplanerne.

(25) Hvis de verificerbare og tidsbundne reform- og investeringstilsagn, som ligger til grund for en mere gradvis nettoudgiftskurs, ikke opfyldes inden for fristen, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen henstille, at tilpasningen skærpes, dvs. forkorte forlængelsen af nettoudgiftskursen.

(26) For at Kommissionen kan træffe håndhævelsesforanstaltninger på et informeret grundlag, navnlig en rapport i medfør af artikel 126, stk. 3, i TEUF, bør den oprette en kontrolkonto for hver medlemsstat med henblik på at følge konstaterede årlige afvigelser i medlemsstaternes nettoudgifter i forhold til den nettoudgiftskurs, der er fastsat af Rådet

(27) De uafhængige finanspolitiske institutioner har bevist deres evne til at fremme finanspolitisk disciplin og styrke troværdigheden af medlemsstaternes offentlige finanser. For at øge det nationale ejerskab, bør de uafhængige finanspolitiske institutioners rolle, som normalt består i at føre tilsyn med overholdelsen af den nationale ramme, udvides til at omfatte Unionens ramme for økonomisk styring.

(28) Når Kommissionen afgiver udtalelse om det udkast til budgetplaner, der forelægges i henhold til artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013[26], bør den vurdere, om udkastet til budgetplan er i overensstemmelse med nettoudgiftskursen efter nærværende forordning.

(29) Der bør lægges særlig vægt på væsentlige risici for afvigelser i budgetstillingerne fra den af Rådet fastsatte nettoudgiftskurs. Derfor bør den multilaterale overvågningsprocedure i artikel 121, stk. 3 og 4, i TEUF udbygges med et varslingssystem, hvor Kommissionen i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF på et tidligt stadium retter en advarsel til en medlemsstat om, at den er nødt til at træffe budgetkorrigerende foranstaltninger for at undgå, at dens offentlige underskud bliver uforholdsmæssigt stort. I tilfælde af vedvarende budgetunderskud bør Rådet forstærke og offentliggøre sin henstilling.

(30) I tilfælde af større chok i euroområdet eller i Unionen som helhed er det nødvendigt at råde over en generel undtagelsesklausul med henblik på at imødegå et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed ved at give mulighed for at afvige fra nettoudgiftskursen, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed i fare på mellemlang sigt.

(31) Der bør også findes en landespecifik undtagelsesklausul, som giver mulighed for at afvige fra nettoudgiftskursen, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed i fare på mellemlang sigt, i tilfælde af ekstraordinære omstændigheder – f.eks. uforudsigelige eksterne hændelser, der ikke kunne have været forhindret, og som kræver konjunkturudlignende foranstaltninger – som ligger uden for medlemsstatens kontrol og har stor indvirkning på medlemsstatens offentlige finanser. Sådanne større indvirkninger bør resultere i et chok i en størrelsesorden, der ligger ud over, hvad der er "normalt" – f.eks. bør omkostninger ved naturkatastrofer indgå i budgetplanlægningen i et vist omfang. Aktiveringen og forlængelsen af den generelle og den landespecifikke undtagelsesklausul sker ved en rådshenstilling.

(32) Denne forordning indgår i en pakke sammen med Rådets direktiv [XXX om ændring af 2011/85/EU] og Rådets forordning [XXX om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1467/97]. De danner tilsammen en reformeret ramme for økonomisk styring i Unionen, som indarbejder indholdet af afsnit III om finanspagten i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union (TSSS)[27] i EU-retten, i overensstemmelse med artikel 16 i TSSS. Den foreslåede lovgivningspakke bygger på erfaringerne med medlemsstaternes gennemførelse af TSSS, og den bevarer således finanspagtens mellemfristede sigte som et middel til at opnå budgetdisciplin og fremme vækst. Pakken omfatter en styrket landespecifik dimension for at øge det nationale ejerskab, bl.a. ved at give de uafhængige finanspolitiske institutioner en stærkere rolle i overensstemmelse med de fælles

---

[26] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11).

[27] Traktat om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union af 2. marts 2012.

principipper for finanspagten som foreslået af Kommissionen[28] i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i TSSS. Metoden til analyse af udgifter eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden i forbindelse med evalueringen af overholdelsen, jf. finanspagten, er nærmere fastsat i denne forordning. Ligesom i finanspagten kan der i henhold til denne forordning kun i ekstraordinære omstændigheder tillades afvigelser fra den mellemfristede plan. Ved væsentlige afvigelser fra den mellemfristede plan bør der i overensstemmelse med finanspagten træffes foranstaltninger til at korrigere disse afvigelser over en nærmere fastsat periode. Pakken styrker den finanspolitiske overvågning og håndhævelsesprocedurerne og opfylder således tilsagnet om at fremme sunde og holdbare offentlige finanser og bæredygtig og inklusiv vækst. Reformen af rammen for økonomisk styring bibeholder således finanspagtens grundlæggende målsætninger om budgetmæssig disciplin og gældsholdbarhed.

(33) For at sikre en effektiv gennemførelse og passende overvågning af denne forordning bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF, for så vidt angår hvilke oplysninger medlemsstaterne skal fremlægge i deres mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, hvilke oplysninger medlemsstaterne skal fremlægge i deres årlige statusrapporter, anvendelse af kontrolkontoen, metoden til Kommissionens vurdering af troværdigheden, opstillingen af listen over Unionens generelle prioriteter og vurderingsrammen for de reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for en forlængelse af den finanspolitiske tilpasningsperiode. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning[29]. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(34) Den multilaterale overvågning bør baseres på uafhængige statistikker af høj kvalitet, der er produceret i overensstemmelse med principperne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009[30] —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND OG DEFINITIONER

---

28 Meddelelse fra Kommissionen – Fælles principper for nationale finanspolitiske korrektionsmekanismer (COM(2012) 342 final af 20.6.2012).

29 EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

30 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes regler til at sikre en effektiv samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker med henblik på at støtte opfyldelsen af Unionens målsætninger for vækst og beskæftigelse.

Der fastsættes detaljerede regler for indhold, forelæggelse, undersøgelse og overvågning af nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag som led i den multilaterale budgetovervågning, som Rådet og Kommissionen gennemfører for at fremme gældsholdbarhed og bæredygtig og inklusiv vækst i medlemsstaterne samt forhindre forekomsten af uforholdsmæssigt store offentlige underskud gennem planlægning på mellemlang sigt.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

(1) "landespecifik henstilling": årlig vejledning til en medlemsstat udstedt af Rådet vedrørende dens økonomiske, budgetmæssige og beskæftigelsesmæssige politikker samt strukturpolitikker i overensstemmelse med artikel 121 og 148 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)

(2) "nettoudgifter": offentlige udgifter eksklusive renteudgifter, diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden og andre budgetvariable, der ligger uden for regeringens kontrol, som fastlagt i bilag II, punkt a)

(3) "teknisk kurs": den udvikling i nettoudgifterne, som Kommissionen foreslår for de medlemsstater, hvis offentlige gæld overstiger referenceværdien på 60 % af bruttonationalproduktet (BNP), eller hvis offentlige underskud overstiger referenceværdien på 3 % af BNP, med henblik på at vejlede dem i udarbejdelsen af deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag

(4) "nettoudgiftskurs": den flerårige udvikling i en medlemsstats nettoudgifter, som fastsættes af Rådet

(5) "national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag": et dokument indeholdende en medlemsstats finanspolitiske tilsagn samt reform- og investeringstilsagn

(6) "årlig statusrapport": et dokument forelagt af en medlemsstat, hvori der gøres status over gennemførelsen af nettoudgiftskursen samt af de reform- og investeringstilsagn, der er fastlagt i den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag

(7) "tilpasningsperiode": den periode, hvor medlemsstaten foretager finanspolitisk tilpasning; tilpasningsperioden omfatter som minimum den fireårige periode for den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag og en eventuel forlængelse heraf

(8) "kontrolkonto": en optegnelse af de akkumulerede afvigelser i en medlemsstats faktiske nettoudgifter fra nettoudgiftskursen

(9) "strukturel saldo": den konjunkturkorrigerede offentlige saldo eksklusive midlertidige foranstaltninger

(10) "strukturel primær saldo": den konjunkturkorrigerede offentlige saldo eksklusive midlertidige foranstaltninger og renteudgifter.

KAPITEL II

DET EUROPÆISKE SEMESTER

Artikel 3

Det europæiske semester

For at sikre en snævrere samordning af de økonomiske politikker og varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske og sociale resultater fortager Rådet og Kommissionen multilateral overvågning inden for rammerne af det europæiske semester i overensstemmelse med målsætningerne og bestemmelserne i TEUF. Den multilaterale overvågning baseres på uafhængige statistikker af høj kvalitet, der er udarbejdet i overensstemmelse med principperne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009.

Det Europæiske Semester indbefatter:

(a) udformning samt overvågning af gennemførelsen af de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker i medlemsstaterne og i Unionen i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF, af de landespecifikke henstillinger og af henstillingen vedrørende den økonomiske politik i euroområdet

(b) udformning samt overvågning af gennemførelsen af de retningslinjer, som medlemsstaterne skal tage højde for i deres beskæftigelsespolitikker i overensstemmelse med artikel 148, stk. 2, i TEUF, herunder den europæiske søjle for sociale rettigheder, samt af de relaterede landespecifikke henstillinger

(c) forelæggelse, vurdering og godkendelse af medlemsstaternes mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag samt overvågning heraf ved hjælp af årlige statusrapporter

(d) overvågning med henblik på at forebygge og korrigere makroøkonomiske ubalancer i henhold til forordning (EU) nr. 1176/2011

(e) andre multilaterale overvågningsprocedurer, der er fastsat af Europa-Parlamentet og Rådet i henhold til artikel 121, stk. 6, i TEUF.

Artikel 4

Gennemførelse det europæiske semester

1. Hvis det på grundlag af vurderingen i henhold til denne forordning af de mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, de årlige statusrapporter og den socioøkonomiske situation i medlemsstaterne viser sig nødvendigt, retter Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen henstillinger til de pågældende medlemsstater og gør uindskrænket brug af de retlige instrumenter, der er fastsat i artikel 121 og 148 i TEUF og relateret afledt ret.

2. Medlemsstaterne tager behørigt hensyn til de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes økonomiske politikker, retningslinjerne vedrørende beskæftigelsen samt

de i artikel 3, andet afsnit, litra a) og b), nævnte henstillinger, inden de træffer centrale beslutninger om udviklingen i deres økonomiske, beskæftigelsesmæssige og budgetmæssige politikker. Kommissionen overvåger fremskridtene.

3. Hvis en medlemsstat ikke handler i overensstemmelse med de udstedte retningslinjer, kan det føre til:

(a) yderligere landespecifikke henstillinger

(b) en advarsel fra Kommissionen eller en henstilling fra Rådet efter artikel 121, stk. 4, i TEUF

(c) foranstaltninger i henhold til denne forordning, forordning (EF) nr. 1467/97[31] eller forordning (EU) nr. 1176/2011.

KAPITEL III

DEN TEKNISKE KURS

Artikel 5

Teknisk kurs

For hver medlemsstat, hvis offentlige gæld overstiger referenceværdien på 60 % af BNP, eller hvis offentlige underskud overstiger referenceværdien på 3 % af BNP, foreslår Kommissionen i en rapport til Det Økonomiske og Finansielle Udvalg en teknisk kurs for udviklingen i nettoudgifter, som dækker en tilpasningsperiode på mindst de fire år, som den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag dækker, samt en eventuel forlængelse med højst tre år, jf. artikel 13. Kommissionen offentliggør rapporten.

Artikel 6

Krav til den tekniske kurs

Den tekniske kurs skal sikre, at:

a) den offentlige gældskvote bringes eller forbliver på en troværdigt nedadgående kurs eller fastholdes på et forsvarligt niveau

b) det offentlige underskud nedbringes til og fastholdes under referenceværdien på 3 % af BNP

c) den finanspolitiske tilpasning i den periode, der er omfattet af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, som minimum er proportional med den samlede indsats over hele tilpasningsperioden

d) den offentlige gældskvote ved udgangen af planlægningsperioden er faldet til under det niveau, gældskvoten lå på året før starten af den tekniske kurs,

---

[31] Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

e) væksten i nationale nettoudgifter som hovedregel i hele planens tidshorisont forbliver under outputvæksten på mellemlang sigt i gennemsnit.

Den tekniske kurs skal differentieres for hver medlemsstat. Kriterierne for fastlæggelse af den tekniske kurs er fastlagt i bilag I.

Artikel 7

Forudgående vejledning fra Kommissionen

1. Senest den [1. marts] i det år [xxx], hvor medlemsstaterne for første gang skal forelægge en mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag eller, efter omstændighederne, inden for tre uger efter medlemsstatens anmodning om at forelægge en ny plan, offentliggør Kommissionen:

   (a) den underliggende ramme for mellemfristede fremskrivninger af den offentlige gæld og resultatet heraf

   (b) dens makroøkonomiske prognoser og antagelser

   (c) den tekniske kurs, hvis dette er påkrævet efter artikel 5, og den tilsvarende strukturelle primære saldo.

2. For de medlemsstater, hvis offentlige underskud ligger under referenceværdien på 3 % af BNP, og hvis offentlige gæld ligger under referenceværdien på 60 % af BNP, forelægger Kommissionen teknisk information om den strukturelle primære saldo, der er nødvendig for at sikre, at det samlede underskud fastholdes under referenceværdien på 3 % af BNP uden yderligere politiske foranstaltninger i en periode på 10 år efter udløbet af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.

3. Kommissionen ajourfører som minimum den tekniske kurs og den kvantitative vejledning én gang hvert fjerde år og i tilstrækkelig tid inden den næste mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag skal forelægges.

Artikel 8

Troværdighedsvurdering

Ved vurderingen af troværdigheden af, hvorvidt en medlemsstats forventede offentlige gældskvote er på en nedadgående kurs eller forbliver på et forsvarligt niveau, benytter Kommissionen den metode, der er fastsat i bilag V. Kommissionen offentliggør sin analyse af troværdigheden og de underliggende data.

KAPITEL IV

NATIONALE MELLEMFRISTEDE PLANER FOR FINANS- OG STRUKTURPOLITISKE TILTAG

Artikel 9

Forelæggelse af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag

Hver medlemsstat forelægger inden udgangen af april efter denne forordnings ikrafttræden en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag for Rådet og Kommissionen. En medlemsstat og Kommissionen kan om nødvendigt aftale at forlænge denne frist med et rimeligt tidsrum.

Medlemsstaterne offentliggør deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag.

Artikel 10

Teknisk dialog

Forud for forelæggelsen af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag fører hver medlemsstat en teknisk dialog med Kommissionen for at sikre, at den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag er i overensstemmelse med artikel 11, 12 og 14.

Artikel 11

Indhold af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag

1. Den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag skal indeholde de oplysninger, der er opført i bilag II. Den skal især indeholde en nettoudgiftskurs, der dækker en periode på mindst fire år, samt de underliggende makroøkonomiske antagelser og de planlagte finans- og strukturpolitiske tiltag med henblik på at påvise overensstemmelse med kravene i artikel 12.

Den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag skal også indeholde en beskrivelse af de foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat vil træffe for at efterkomme de landespecifikke henstillinger, herunder de henstillinger, der er relevante i forbindelse med proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer, samt de advarsler eller de henstillinger, som Kommissionen henholdsvis Rådet eventuelt har rettet til den i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF.

2. Hvis den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag indeholder en nettoudgiftskurs, der er højere end Kommissionens tekniske kurs, jf. artikel 5, fremsætter medlemsstaten i sin plan solide og verificerbare argumenter til begrundelse af denne forskel.

Artikel 12

Krav

Den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag skal:

(a) sikre den finanspolitiske tilpasning, der er nødvendig dels for at bringe eller fastholde den offentlige gæld på en troværdigt nedadgående kurs inden udgangen af tilpasningsperioden eller for at holde den på et forsvarligt niveau, dels for at bringe og fastholde det offentlige underskud under referenceværdien på 3 % af BNP på mellemlang sigt

(b) indeholde en redegørelse for, hvordan det sikres, at reform- og investeringstiltagene efterkommer de vigtigste udfordringer, der er identificeret i de landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester, hvordan de makroøkonomiske ubalancer, der eventuelt er konstateret inden for rammerne af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer, korrigeres, og hvordan Unionens generelle prioriteter som anført i bilag VI til denne forordning, herunder den europæiske grønne pagt, den europæiske søjle for sociale rettigheder og det digitale årti, understøttes, samtidig med at de er i overensstemmelse med de ajourførte nationale energi- og klimaplaner og de nationale køreplaner for det digitale årti

(c) hvor det er relevant, indeholde en redegørelse for, hvordan det sikres, at der gennemføres relevante reformer og investeringer som omhandlet i artikel 13, der ligger til grund for en forlængelse af medlemsstatens tilpasningsperiode med højst tre år

(d) indeholde en redegørelse for, hvordan der sikres overensstemmelse med medlemsstatens genopretnings- og resiliensplan i den periode, hvor genopretnings- og resiliensfaciliteten er under anvendelse, jf. forordning (EU) 2021/241.

Artikel 13

Betingelser for forlængelse af tilpasningsperioden

1. Hvis en medlemsstat giver tilsagn om at gennemføre et sæt relevante reformer og investeringer i overensstemmelse med kriterierne i stk. 2, kan tilpasningsperioden forlænges med højst tre år.

2. De reform- og investeringstilsagn, der lægges til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden, skal stå mål med omfanget af udfordringer relateret til offentlig gæld og udfordringerne for væksten på mellemlang sigt i den pågældende medlemsstat.

Reform- og investeringstilsagnene skal samlet set opfylde følgende kriterier:

i) fremme vækst

ii) støtte finanspolitisk holdbarhed

iii) understøtte Unionens generelle prioriteter, jf. bilag VI

iv) efterkomme relevante landespecifikke henstillinger, der er rettet til den pågældende medlemsstat, herunder eventuelle henstillinger inden for rammerne af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer

v) sikre, at det overordnede niveau af nationalt finansierede offentlige investeringer i hele tidshorisonten for den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltager højere end det mellemfristede niveau i perioden før planen.

3. Hvert af de reform- og investeringstilsagn, der lægges til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden, skal være tilstrækkeligt detaljerede, frontloadede, tidsbundne og verificerbare.

4. I genopretnings- og resiliensfacilitetens levetid, jf. forordning (EU) 2021/241, kan der med henblik på forlængelse af tilpasningsperioden tages hensyn til de tilsagn, der indgår i en medlemsstats godkendte genopretnings- og resiliensplan.

5. Vurderingen af, hvorvidt sættet af reform- og investeringstilsagn opfylder de kriterier, der er fastsat i stk. 2, samt hvorvidt de enkelte reform- og investeringstilsagn opfylder de betingelser, der er fastsat i stk. 3, foretages i overensstemmelse med den vurderingsramme, der er fastsat i bilag VII.

Artikel 14

Revision af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag

1. En medlemsstat kan anmode om at forelægge en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag for Kommissionen inden udgangen af dens tilpasningsperiode, hvis objektive omstændigheder forhindrer gennemførelsen af den oprindelige nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, eller hvis en ny regering ønsker at forelægge en ny national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.

2. Før den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag forelægges, foreslår Kommissionen i en rapport til Det Økonomiske og Finansielle Udvalg en ny teknisk kurs.

3. Den nye tekniske kurs må under hensyntagen til den pågældende medlemsstats hidtidige tilpasning eller manglen herpå ikke tillade, at den finanspolitiske tilpasning udskydes, eller at der ydes en ringere finanspolitisk indsats.

4. Artikel 12 samt artikel 15-19 finder anvendelse i forbindelse med forelæggelsen af en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.

5. Kommissionen undersøger især, hvor det er relevant, om den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag fortsat giver anledning til en forlængelse af tilpasningsperioden, idet der tages hensyn til gennemførelsen af de reform- og investeringstilsagn i den oprindelige plan, der ligger til grund for forlængelsen, og ændringen i udfordringerne relateret til offentlig gæld i henhold til den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.

Artikel 15

Kommissionens vurdering af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag

1. Kommissionen foretager en vurdering af hver national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag inden for to måneder efter forelæggelsen. Den pågældende medlemsstat og Kommissionen kan aftale at forlænge vurderingsperioden med en rimelig periode, hvis det er nødvendigt.

2. Ved vurderingen af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag vurderer Kommissionen følgende for alle medlemsstaterne:

   a) hvorvidt den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag sikrer, at den offentlige gæld bringes eller fastholdes på en troværdigt nedadgående kurs senest ved udgangen af tilpasningsperioden, eller at den holdes på et forsvarligt niveau

   b) hvorvidt det offentlige underskud fastholdes under referenceværdien på 3 % af BNP i hele planens tidshorisont, eller hvorvidt det offentlige underskud hurtigt falder tilbage under referenceværdien på 3 % af BNP senest ved udgangen af tilpasningsperioden, når underskuddet ligger over denne referenceværdi på tidspunktet for forelæggelse af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag

   c) hvorvidt det offentlige underskud fastholdes under referenceværdien på 3 % af BNP i fraværet af yderligere budgetforanstaltninger i en periode på 10 år

   d) hvorvidt den finanspolitiske indsats i den periode, der er omfattet af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, som minimum er proportional med den samlede indsats over hele tilpasningsperioden

   e) hvorvidt den finanspolitiske tilpasning i de år, hvor den pågældende medlemsstat forventes at have et underskud, der overskrider referenceværdien på 3 % af BNP, og denne overskridelse ikke er tæt på referenceværdien og af midlertidig karakter, er i overensstemmelse med det benchmark, der er omhandlet i artikel 3 i Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud som ændret ved forordning [X], og

   f) hvorvidt den offentlige gældskvote ved udgangen af planlægningsperioden er faldet til under det niveau, gældskvoten lå på året før starten af den tekniske kurs.

3. Derudover undersøger Kommissionen for de relevante medlemsstater:

a) hvorvidt de reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden, opfylder betingelserne i artikel 13

b) hvorvidt de øvrige reform- og investeringstilsagn i planen opfylder kravene i artikel 12, litra b).

Artikel 16

Rådets godkendelse af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag

Rådet vedtager på grundlag af en henstilling fra Kommissionen en henstilling, hvori det fastsætter en medlemsstats nettoudgiftskurs og, hvis det er relevant, godkender de reform- og investeringstilsagn, der er lagt til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden i den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, som hovedregel senest fire uger efter vedtagelsen af Kommissionens henstilling.

Hvis den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag udgør den korrigerende handlingsplan til korrektion af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, jf. artikel 30, godkender Rådet i sin henstilling ligeledes de reformer og investeringer, der er nødvendige for at korrigere ubalancerne.

Artikel 17

Rådets henstilling om revision af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag

Finder Rådet, at planen ikke opfylder betingelserne i artikel 15, stk. 2 og stk. 3, litra a), henstiller det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, at den pågældende medlemsstat forelægger en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.

Artikel 18

Henstilling fra Rådet i tilfælde af forsømmelse fra en medlemsstats side

På grundlag af en henstilling fra Kommissionen retter Rådet en henstilling til en medlemsstat om, at den af Kommissionen fastlagte tekniske kurs skal udgøre den pågældende medlemsstats nettoudgiftskurs, hvis:

(a) den pågældende medlemsstat inden for en måned efter Rådets henstilling ikke har forelagt en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag

(b) Rådet finder, at den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag ikke opfylder kravene i artikel 15, stk. 2 og stk. 3, litra a)

(c) medlemsstaten ikke forelægger en ny national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag ved udgangen af den periode, der er omfattet af den foregående nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.

Artikel 19

Utilstrækkelig opfyldelse af de tilsagn, der ligger til grund for en forlængelse af en medlemsstats tilpasningsperiode

Såfremt en medlemsstat er blevet indrømmet en forlængelse af tilpasningsperioden, men ikke på tilfredsstillende vis opfylder de reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for den i artikel 13, stk. 1, omhandlede forlængelse, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen rette en henstilling til den pågældende medlemsstat om en revideret nettoudgiftskurs med en kortere tilpasningsperiode.

KAPITEL V

GENNEMFØRELSE AF DE NATIONALE MELLEMFRISTEDE PLANER FOR FINANS- OG STRUKTURPOLITISKE TILTAG

Artikel 20

Statusrapport

1. Hver medlemsstat forelægger senest den 15. april hvert år Kommissionen en årlig statusrapport om gennemførelsen af dens nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.

2. Den i stk. 1 omhandlede årlige statusrapport skal navnlig indeholde oplysninger om fremskridtene med gennemførelsen af nettoudgiftskursen, gennemførelsen af de bredere reform- og investeringstilsagn inden for rammerne af det europæiske semester samt, hvor det er relevant, gennemførelsen af de reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden.

3. Den i stk. 1 omhandlede årlige statusrapport skal desuden indeholde de oplysninger, der er anført i bilag III.

4. Hver medlemsstat offentliggør sin årlige statusrapport.

Artikel 21

Kommissionens overvågning

Kommissionen overvåger gennemførelsen af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag og især af nettoudgiftskursen.

Kommissionen opretter en kontrolkonto, der anvendes i overensstemmelse med bilag IV, og følger de faktiske nettoudgifters akkumulerede opadrettede og nedadrettede afvigelser fra nettoudgiftskursen.

Artikel 22

De uafhængige finanspolitiske institutioners rolle

Hver national uafhængig finanspolitisk institution, jf. artikel 8 i Rådets direktiv [...][32] [om de nationale budgetmæssige rammer], foretager en vurdering af, hvorvidt de budgetresultater, der indberettes i statusrapporten, jf. artikel 20, stemmer overens med nettoudgiftskursen. Hvor det er relevant foretager hver uafhængig finanspolitisk institution ligeledes en analyse af de forhold, der ligger til grund for en afvigelse fra nettoudgiftskursen.

Artikel 23

Advarsel fra Kommissionen og henstilling fra Rådets om politiske foranstaltninger

1. I tilfælde af en alvorlig risiko for afvigelse fra nettoudgiftskursen eller af en risiko for, at det offentlige underskud vil overskride referenceværdien på 3 % af BNP, kan Kommissionen rette en advarsel til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF.

2. Inden for en måned efter Kommissionens advarsel, jf. stk. 1, retter Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen en henstilling til den pågældende medlemsstat om nødvendige politiske foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF.

Artikel 24

Alvorlige økonomiske tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed

Rådet kan på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage en henstilling, hvori den giver medlemsstaterne tilladelse til at afvige fra deres nettoudgiftskurser i tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller i Unionens som helhed, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare. Rådet tidsbegrænser denne afvigelse.

Så længe det alvorlige økonomiske tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed varer ved, fortsætter Kommissionen med at overvåge gældsholdbarheden og sikre politisk samordning samt et sammenhængende policymiks, der tager hensyn til euroområde- og EU-dimensionen.

Rådet kan på grundlag af en henstilling fra Kommissionen forlænge den periode, hvor medlemsstaterne kan afvige fra nettoudgiftskursen, forudsat at det alvorlige økonomiske tilbageslag i euroområdet eller i Unionens som helhed varer ved. Der kan gives tilladelse til flere forlængelser. Hver forlængelse må imidlertid højst være på et år.

Artikel 25

Ekstraordinære omstændigheder, der ligger uden for medlemsstatens kontrol, og som har stor indvirkning på den pågældende medlemsstats offentlige finanser

Rådet kan på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage en henstilling, hvori den giver en medlemsstat tilladelse til at afvige fra sin nettoudgiftskurs, hvis ekstraordinære omstændigheder, der ligger uden for medlemsstatens kontrol, har stor indvirkning på dens offentlige finanser, forudsat at dette ikke bringer den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt i fare. Rådet tidsbegrænser denne afvigelse.

Rådet kan på grundlag af en henstilling fra Kommissionen forlænge den periode, hvor en medlemsstat kan afvige fra nettoudgiftskursen, forudsat at de ekstraordinære omstændigheder varer ved. Der kan gives tilladelse til flere forlængelser. Hver forlængelse må imidlertid højst være på et år.

---

[32] Rådets direktiv [...] af [...] [om ændring af Rådets direktiv 2011/85/EU om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer] (EUT L … af ..., s. ...).

KAPITEL VI

ØKONOMISK DIALOG

Artikel 26

Dialog inden for rammerne af det europæiske semester

Europa-Parlamentet inddrages behørigt i det europæiske semester med henblik på at øge gennemsigtigheden af, ejerskabet til og ansvarligheden for de afgørelser, der træffes, navnlig gennem en økonomisk dialog. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, Udvalget for Økonomisk Politik, Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse høres inden for rammerne af det europæiske semester, når det er relevant. Relevante interessenter, især arbejdsmarkedets parter, inddrages inden for rammerne af det europæiske semester i de væsentligste politiske spørgsmål, når det er relevant, i overensstemmelse med bestemmelserne i TEUF og de nationale retlige og politiske ordninger.

For at fremme dialogen mellem EU-institutionerne, især Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og for at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed kan Europa-Parlamentet indbyde Rådets formand, Kommissionen og, i relevant omfang, Det Europæiske Råds formand eller Eurogruppens formand til at give møde med henblik på at drøfte den politiske vejledning, som Kommissionen retter til medlemsstaterne, Det Europæiske Råds konklusioner og resultatet af den multilaterale overvågning, der gennemføres efter denne forordning.

Formanden for Rådet, og Kommissionen i overensstemmelse med artikel 121 i TEUF, og, hvor det er relevant, formanden for Eurogruppen aflægger hvert år rapport til Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd om resultaterne af den multilaterale overvågning.

Artikel 27

"Følg-eller-forklar"-reglen

Det forventes, at Rådet som hovedregel følger Kommissionens henstillinger og forslag og i modsat fald fremkommer med en offentlig redegørelse for sin holdning.

Artikel 28

Dialog med en medlemsstat

Hvis Rådet retter en henstilling til en medlemsstat efter artikel 23, stk. 2, som følge af en væsentlig risiko for afvigelse fra nettoudgiftskursen, kan Europa-Parlamentet give den pågældende medlemsstat mulighed for at deltage i en udveksling af synspunkter.

Artikel 29

Regelmæssig underretning af Europa-Parlamentet

1. Rådet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om anvendelsen af denne forordning.
2. Rådet og Kommissionen medtager resultaterne af den multilaterale overvågning, der gennemføres i henhold til denne forordning, i de rapporter, de aflægger til Europa-Parlamentet.

KAPITEL VII

SAMSPIL MED FORORDNING (EU) NR. 1176/2011

Artikel 30

Samspil med procedure i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer

1. Opfylder en medlemsstat ikke de reform- og investeringstilsagn, der er fastsat i dens nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag med henblik på at efterkomme de landespecifikke henstillinger, der er relevante i forbindelse med proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer, jf. forordning (EU) nr. 1176/2011, og finder Kommissionen, at den pågældende medlemsstat er berørt af uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. artikel 7, stk. 1, i nævnte forordning, anvendes proceduren i samme forordnings artikel 7, stk. 2.

2. I givet fald forelægger den medlemsstat, over for hvilken der indledes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1176/2011, en revideret plan i overensstemmelse med artikel 14 i nærværende forordning. Den reviderede plan skal leve op til den rådshenstilling, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1176/2011. Forelæggelsen af den reviderede plan skal godkendes af Rådet i overensstemmelse med artikel 16-19 i nærværende forordning. Den reviderede plan gøres til genstand for en vurdering i overensstemmelse med artikel 15 i nærværende forordning.

3. Forelægger en medlemsstat en revideret mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag i henhold til stk. 2, udgør denne plan den korrigerende handlingsplan, der er påkrævet i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1176/2011, og den skal omfatte de specifikke politiske foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har gennemført eller har til hensigt at gennemføre, og indeholde en tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger.

I givet fald foretager Rådet på grundlag af en vurdering fra Kommissionen en vurdering af den reviderede plan inden for to måneder efter forelæggelsen af planen, jf. artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1176/2011. Overvågningen og vurderingen af gennemførelsen af den reviderede plan sker i overensstemmelse med artikel 21 i nærværende forordning samt artikel 9 og 10 i forordning (EU) nr. 1176/2011.

KAPITEL VIII

SAMSPIL MED FORORDNING (EU) NR. 472/2013

Artikel 31

Samspil med proceduren for skærpet overvågning

En medlemsstat, som er underlagt skærpet overvågning i henhold til artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013[33], tager hensyn til eventuelle henstillinger, der er blevet rettet til den efter artikel 23 i nærværende forordning, når den træffer foranstaltninger til at behandle kilderne eller de potentielle kilder til vanskeligheder i henhold til artikel 3, stk. 1, i nævnte forordning.

---

[33] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1).

En medlemsstat, der er underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram og ændringer heraf, jf. artikel 7 i forordning (EU) nr. 472/2013, er ikke forpligtet til at forelægge en mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag efter artikel 9 i nærværende forordning eller en statusrapport efter artikel 20 i nærværende forordning.

KAPITEL IX

DELEGEREDE BEFØJELSER

Artikel 32

Ændring af bilagene

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 33 med henblik på at ændre bilag II-VII for at tilpasse dem til den yderligere udvikling eller ændrede behov med hensyn til oplysningerne i de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag (bilag II) eller i de årlige statusrapporter (bilag III), anvendelsen af kontrolkontoen (bilag IV), metoden til vurdering af troværdigheden (bilag V), Unionens generelle prioriteter (bilag VI) eller vurderingsrammen (bilag VII).

Artikel 33

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 32, tillægges for en ubegrænset periode fra den […].
3. Den i artikel 32 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 32 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på en måned fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med en måned på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

KAPITEL X

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 34

Dialog med medlemsstaterne

Kommissionen sikrer en løbende dialog med medlemsstaterne i overensstemmelse med denne forordnings målsætninger. I den forbindelse gennemfører Kommissionen navnlig missioner med det formål at evaluere den aktuelle økonomiske situation i den pågældende medlemsstat og identificere eventuelle risici eller vanskeligheder i forbindelse med opfyldelsen af denne forordnings målsætninger.

Artikel 35

Dybdegående overvågningsmissioner

1. Kommission kan foretage dybdegående overvågningsmissioner i medlemsstater, der er genstand for en henstilling efter artikel 23 med henblik på overvågning på stedet.

2. Når den pågældende medlemsstat er en medlemsstat, der har euroen som valuta, eller en medlemsstat, der deltager i ERM 2, kan Kommissionen, hvis det er relevant, anmode repræsentanter for Den Europæiske Centralbank om at deltage i overvågningsmissioner.

Artikel 36

Rapport

1. Kommissionen forelægger senest den [31. december 2030] og derefter hvert femte år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning, som, hvis det er relevant, ledsages af et forslag om ændring af denne forordning. Kommissionen offentliggør rapporten.

2. I den i stk. 1 omhandlede rapport foretages en evaluering af:

   (a) forordningens effektivitet, navnlig hvorvidt bestemmelserne om beslutningstagning er tilstrækkelig effektive til at sikre, at de offentlige gældskvoter bringes på en nedadgående kurs eller fastholdes på et forsvarligt niveau i overensstemmelse med de relevante rådshenstillinger

   (b) fremskridtene med at sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater.

3. Rapporten sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 37

Ophævelse af forordning (EF) nr. 1466/97

Forordning (EF) nr. 1466/97 ophæves.

Artikel 38

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [tyvende]dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*